

نقش طراحی های پوشش بارور در توکامک (راکتور گداخت هسته ای)

محمد صدیق^۱^۱ کارشناسی ارشد فیزیک هسته ای

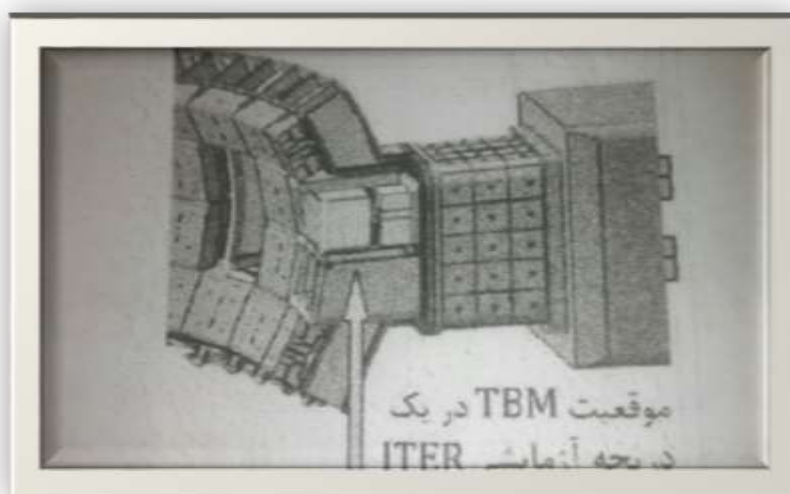
چکیده

پوشش بارور سرامیکی خنک شونده با هلیوم (HCCB) از ماده جامد باتکثیر کننده برلییم و لیتیم به عنوان زاینده تریتم در دسته های مجزا استفاده می کند. در پوشش بارو دیگری از آلیاژ مذاب سرب - لیتیم (۰۱۷/۰ لیتیم - غنی شده تا ۰۹۰/۰) خنک شونده توسط هلیوم (HCCL) استفاده میشود. این آلیاژ در دمای ۲۳۴C که پایین تر از دمای ذوب اجزای سازنده آن است، ذوب می شود. این پوشش از دمای ۴۰۰C تا ۶۶۰C توسط نوترون ها گرم می شود. تریتم تولید شده در pb-Li می تواند توسط یکی از دو روش نفوذ و یا حباب زدن باز یافت شود. در پوشش بارور pb-Li، تریتم در داخل پوشش بارور به درون خنک کننده هلیوم و یا دیگر مکان هایی که ورود به آنها ممنوع نیست، نفوذ می کند. امروزه pb-Li به جای فلورید برلییم و فلورید لیتیم به عنوان یک شاره زاینده استفاده می شود. پوشش بارور سرب - لیتیم با خنک شوندگی دو گانه (DCLL) از هردو خنک کننده هلیوم و pb-Li بهره می گیرد. در طراحی های پیشرفته هلیوم حذف شده و در پوشش بارور سرب - لیتیم خود pb-Li نقش خنک کننده را هم بازی می کند.

واژه های کلیدی: پوشش بارور، توکامک، خنک شونده

مقدمه

پوشش بارور برای گرم نگه داشتن پلازما به کار میرود. که دارای ساختاری پیچیده، ضخیم و سنگین است. برای خنک سازی پوشش بارور طراحی های مختلفی جهت خنک سازی در نظر گرفته می شود. خنک کننده های اصلی عبارتند از: آب پر فشار، فلزات مایع و هلیوم هستند. آب میتواند فقط برای آزمایشات فعلی و کوتاه مدت گداخت مفید واقع شود. راکتورها به احتمال زیاد به گاز هلیوم در دماهای بالا نیاز خواهند داشت. مواد ساختاری مشابه موادی هستند که برای دیواره اولیه در نظر گرفته شده اند و عبارتند از: فولاد های آهن دار، آلیاژ های وانادیوم و ترکیبات کربید سیلیکون. لیتیم میتواند به شکل سنگریزه های جامد از سرامیک لیتیم، مخلوطی مایع از سرب و لیتیم و یا به صورت نمک مذاب فلایب (FLiBe) باشد [۱]. شکل (۱) نشان میدهد که چگونه یک TBM در یکی از دریچه های توکامک ایتر قرار داده میشود. در ادامه طراحی های مختلفی جهت خنک سازی پوشش بارور و همچنین چگونگی استفاده از لیتیم پیشنهاد شده اند که به ذکر سه نمونه از آنها می پردازیم.

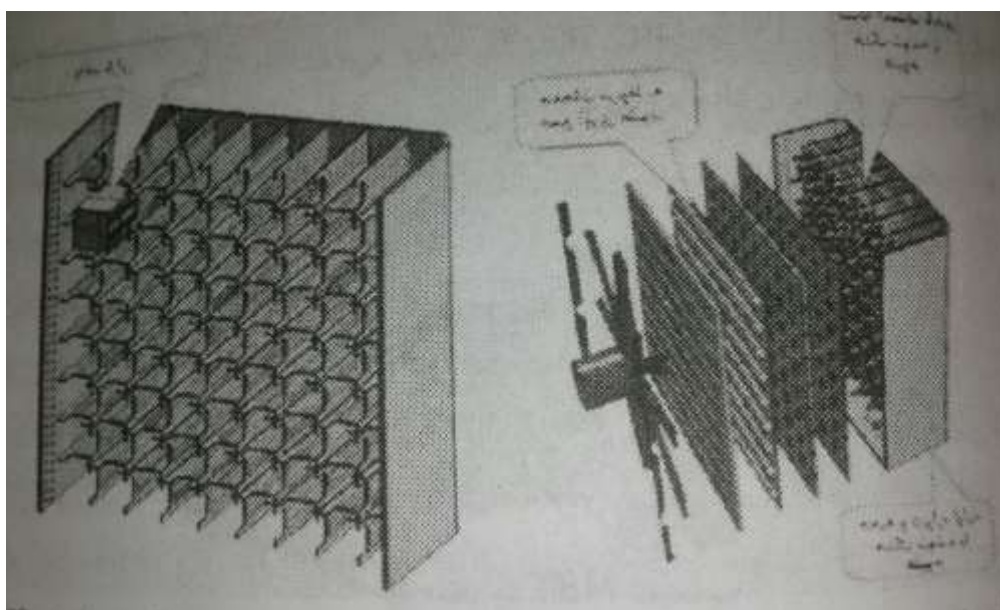
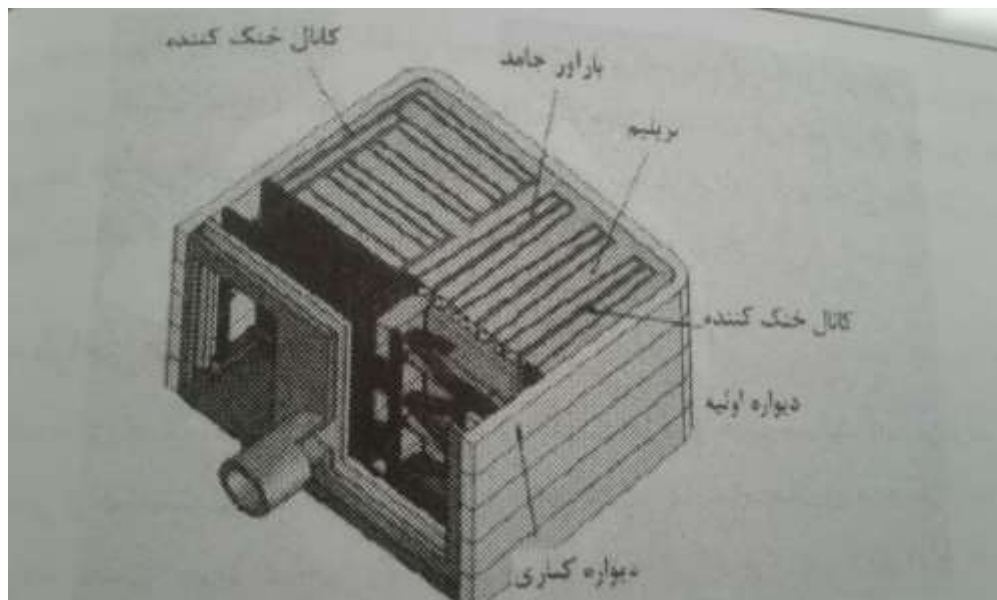

شکل (۱): چگونگی قرار دادن اجزای پوشش بارور آزمایشی در داخل ایتر و قسمت جایگزین دیواره اولیه [۲]

طراحی های مختلف جهت خنک سازی پوشش بارور:

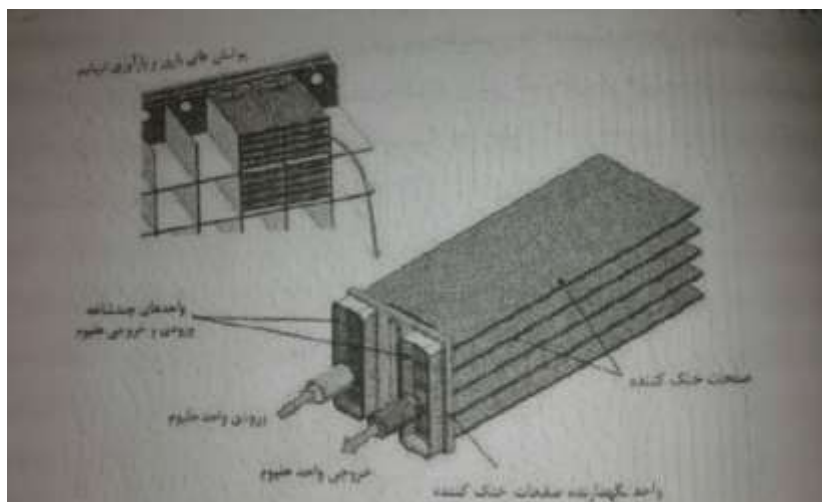
از جمله پوشش های بارور میتوان به پوشش بارور سرامیکی خنک شونده با هلیوم (HCCB) اشاره کرد. این پوشش بارور از ماه جامد با تکثیر کننده بریلیم و لیتیم به عنوان زاینده تریتیم در دسته های مجزا استفاده میکند. شکل (۲) قسمت هایی از یک واحد HCCB را نشان میدهد. بین ورقه های شامل بریلیم و سرامیک لیتیم، کانال های خنک کننده تعبیه شده که هلیوم تحت فشار ۸۰ اتمسفر به داخل آنها پمپ میشود. دمای هلیوم میتواند تا ۵۰۰ درجه

سانتیگراد رسیده و دمای ماده زاینده تا ۹۰۰ درجه سانتیگراد برسد. توجه شود که قسمت جلویی پوشش بارور در واقع قسمتی از دیواره اولیه است. در راکتور، یک واحد پوشش بارور میتواند از زیر واحدهایی تشکیل شده باشد که در شکل (۳) نشان داده شده اند. ضخامت پوشش بارور نشان داده شده در حدود ۵۰ سانتیمتر و پهنای آن ۳ متر است.

شکل (۳): شمایی از یک واحد پوشش بارور بزرگ مدل سمت چپ نشان دهنده چندین لایه از شبکه های مربوطه و میله های خنک کننده است. دیواره اولیه (FW) در سمت چپ قرار گرفته است. نمای سمت راست بیانگر قسمت هایی است که می بایست توسط زیر واحد ها تکمیل گردند [۱].

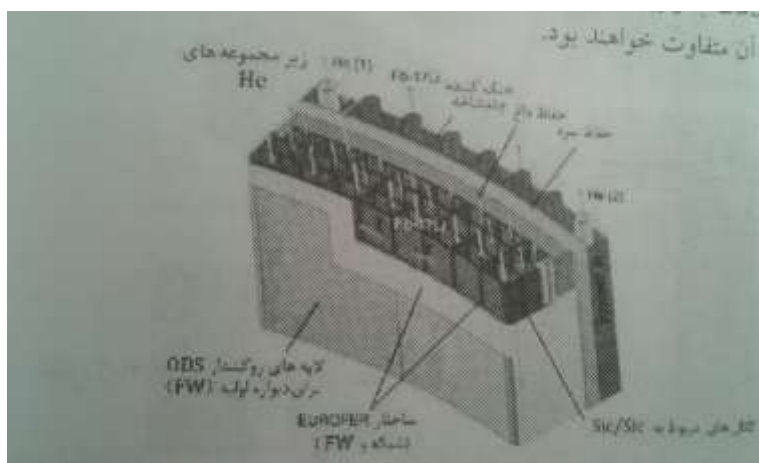
ماده زاینده جامد شامل سنگریزه های سرامیکی Li_2TiO_3 و Li_4SiO_4 با دیگر مواد مشابه است. روش هایی جهت ساخت سنگریزه های کروی شکل پیشنهاد شده است. قطر این سنگریزه ها می بایست کوچک تر از ۱ میلی متر باشد تا اختلاف دما در عرض شعاع به کمترین حد برسد و از ترک خوردن سنگریزه های شکننده جلوگیری شود. به منظور استخراج تریتمیم می بایست شار هلیم همراه با مقداری دوتریم یا هیدروژن از کف سنگریزه ها عبور کند و بدین ترتیب تریتمیم توسط شار عبوری حمل گردد. سپس گاز منجمد شده و توسط تقطیر جدا میشوند. چرا که هر کدام از گازها دارای نقطه جوش متفاوتی هستند. در پوشش بارور دیگری از آلایژ سرب-لیتیم (۰.۱۷/۰ لیتیم-۶ غنی شده تا ۰.۹۰/۰) خنک شونده توسط هلیم (HCCL) استفاده میشود. این آلایژ مذکور در دمای 234°C که پایین تر از دمای ذوب اجزای سازنده آن است، ذوب میشود. پوشش بارور مذکور از دمای 400°C تا دمای 660°C توسط نوترونها گرم میشود. از آنجا که سرب یک تکثیرکننده نوترونی مانند بریلیم است تکثیر و زایش در ماده مذاب صورت می پذیرد. اجزای نشان داده شده در شکل (۳) دارای مسیرهای دایره ای شکل حاوی pb-Li همراه با کانال های خنک کننده هلیم می باشند. بخش مربوط به هلیم در شکل (۴) نشان داده شده و pb-Li به میان صفحات خنک کننده خواهد رفت.

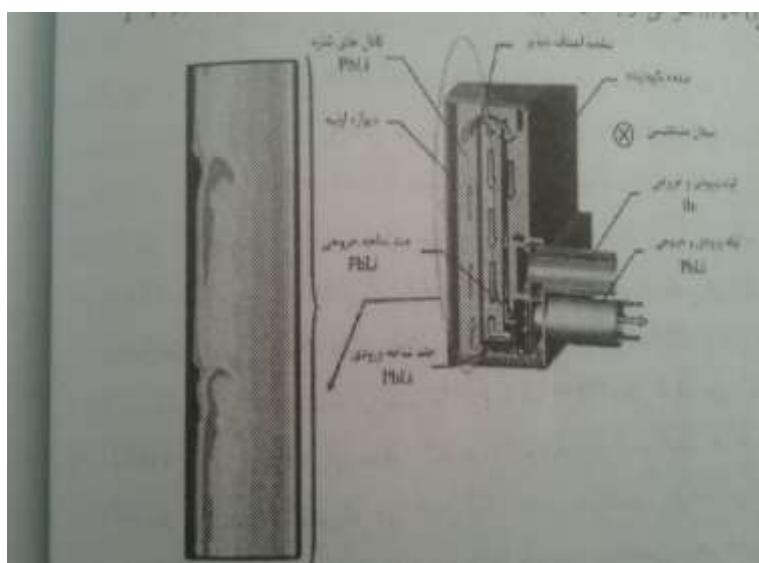
شکل (۴): آرایش خنک کننده هلیومی در یک زیر واحد پوشش بارور (2) [HCCL].

تریتمیم تولید شده در pb-Li می تواند توسط یکی از دو روش نفوذ و یا حباب زدن بازیافت شود. هیدروژن تمایل به پخش از دیواره ها داشته و تریتمیم هم یکی از ایزوتوپ های آن است. تریتمیم در داخل پوشش بارور به درون خنک کننده هلیم و یا به دیگر مکان ها می رود که ورود به آنها ممنوع نیست، نفوذ می کند. در خارج از پوشش بارور، دریچه های نفوذ به گونه ای طراحی شده اند که اجازه عبور هیدروژن از آنها و مخلوط شدن با هلیم جهت رسیدن به دستگاه جدا سازی تریتمیم را می دهند. pb-Li به طور متناوب می تواند در داخل ستون ها حباب تشکیل دهد. سپس حباب های هلیم، تریتمیم را در مایع pb-Li به دام انداخته و آن را جهت انجام فرآیند های بعدی حمل می کنند. در توکامک های قبلی از نمک مذاب فلایب شامل فلورید بریلیم (BeF_2) و فلورید لیتیم (LiF) به عنوان یک شاره زاینده استفاده شده است، اما امروزه pb-Li به کار گرفته می شود [۳ و ۴]. کار کردن با FLiBe یا pb-Li دارای معضل شاره مگنتو هیدرو دینامیک است. هر دو آنها شاره های رسانای الکتریکی بوده و هنگامی که در داخل یک میدان مغناطیسی حرکت می کنند، جریان های الکتریکی در داخل شاره ایجاد می کنند. این جریان ها با میدان

مغناطیسی بر هم کنش نموده و باعث ایجاد کنش بر روی حرکت شار می شوند. با عنایت به میدان های مغناطیسی شدید در توکامک، این کنش چالشی جدی بوده که باعث افزایش توان پمپ می شود. چنانچه شار در طول خطوط میدان مغناطیسی جریان یابد، این کنش دارای مقدار پایینی است. در هر حال، این شار برای خارج شدن از ناحیه زایشگر مجبور به عبور از عرض خطوط میدان است. آخرین پوشش بارور دیگری که می توان بدان اشاره کرد، پوشش بارور سرب-لیتیم با خنک شوندگی دوگانه (DCLL) از هر دو خنک کننده هلیوم و $Pb-Li$ بهره می گیرد. این طراحی در شکل (۵) نشان داده شده است. از آنجا که $Pb-Li$ به شکل مایع است. قادر خواهد بود که به مبدل گرمای خود فرستاده شده و مانند خنک کننده خودش عمل کند. هلیوم برای خنک کردن جداگانه دیواره اولیه بکار برده می شود. در شکل (۶) شار را در کانال های $Pb-Li$ در حالتی که جهت میدان مغناطیسی درون سو است، مشخص کردیم. جریان های گردابی شار محاسبه شده و در نقشه فرعی نشان داده شده اند. از آنجا که هر بخش درون توکامک با زاویه ای متفاوت نسبت به میدان مغناطیسی قرار دارد، ساختار شار و افت فشار در هر بخش آن متفاوت خواهند بود.

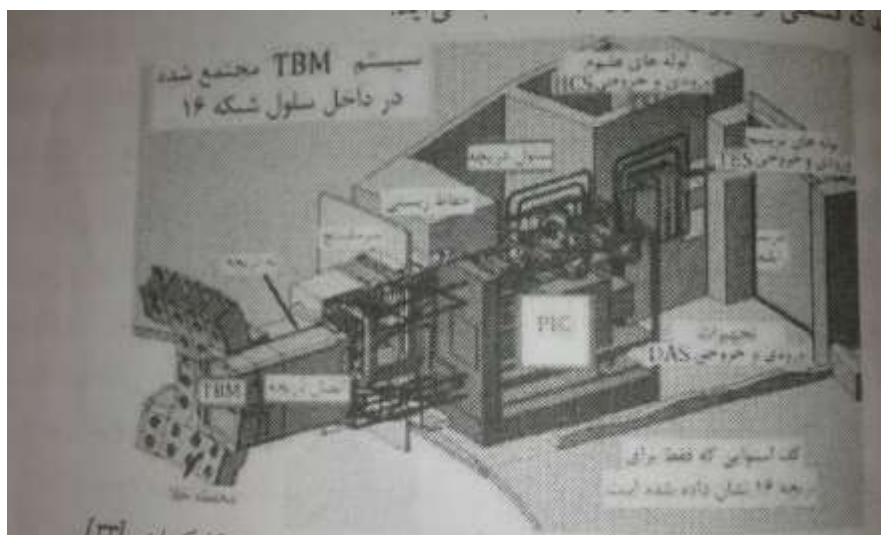
شکل (۵): طراحی از یک واحد پوشش بارور خنک شونده دوگانه لیتیم-سرب [۵]

شکل (۶): منحنی جریان لیتیم-سرب در یک زیر واحد پوشش بارور (DCLL). نقشه فرعی، نتایج کامپیوتری جریان های فوکو در یکی از ستون ها را هنگامی که جریان عمود بر خطوط میدان مغناطیسی باشد نشان می دهد [۶]

صدیق، [۱۷:۳۷ ۱۵,۰۱,۲۴]

در طراحی های پیشرفته، هلیم حذف شده و در پوشش بارور سرب-لیتیم، خود $Pb-Li$ نقش خنک کننده را هم بازی می کند. این کار به توان بزرگی برای پمپ سریع $Pb-Li$ در مقابل فشار ایجاد شده توسط میدان مغناطیسی نیاز دارد. همچنین امکان انجام این کار بستگی به توسعه ماده بسیار عجیب SiC/SiC دارد که قادر به فعالیت در دمای بالاتری (۱۰۰۰ C) نسبت به سایر موارد است. طراح های مختلف پوشش بارور به تنهایی همه ابزار کمکی لازم برای عملکرد صحیح پوشش بارور را تشکیل نمی دهند. ساختار یک TBM در توکامک ایتر که مملو از لوله ها، مبدل حرارتی و حفاظ هاست در شکل (۷) نشان داده شده اند. بخش پوشش بارور فقط قسمتی منحنی شکل را تشکیل می دهد که قسمتی از دیواره اولیه به حساب می آید.

شکل (۷): طراحی از یک پوشش بارور آزمایشی پیشنهادی ویژه توکامک ایتر [۷]

پوشش های بارور یک راکتور کامل می بایست علاوه بر نیازمندی های خنک کننده و زایش تریتم، نیاز های بسیاری را برآورده کنند. پایداری و عملکرد مطلوب مثال هایی از چالش های جدی یک راکتور در طول ۲۵ سال فعالیت آن به شمار می آیند. ماده پوشش بارور می بایست به گونه ای باشد که بتواند در طول حیات راکتور به دفعات تعویض گردد. زایش گرهای جامد از قبیل سنگریزه ها (HCCB) نیز پس از مدتی فعالیت می بایست با سنگریزه های جدید تعویض شوند. درپوشش های بارور مایع، $Pb-Li$ می تواند در خارج از پوشش بارور منتشر و بدون برداشتن پوشش بارور تعویض شود. سرانجام خود پوشش های بارور می بایست تعویض شوند. برای جایگزینی هرچه آسانتر آنها، پوشش های بارور به شکل موز طراحی شده اند تا با ساختار پلاسمای D شکل سازگار باشند. عملیات تعویض می بایست با روبات های کنترل از راه دور انجام شود، زیرا این قطعات در حین عملکرد راکتور رادیو اکتیویته بالایی کسب می کنند. از آنجا که پوشش های بارور در داخل محفظه خلا قرار می گیرند، باید فاقد هرگونه نشتی باشند. جوش

های صنعتی می بایست بسیار محکم و ایمن باشند. واسطه های فراوانی در داخل پوشش بارور میان زایشگر ها و خنک کننده ها وجود دارد به همین دلیل برطرف کردن کامل نشتی بدون برداشتن کل پوشش بارور غیر ممکن است. همچنین مفاصل زیادی در لوله هایی که پوشش بارور را به خارج از محفظه خلا متصل می کنند وجود دارند. در حین فعالیت راکتور، حوادث گریز ناپذیرند و می بایست احتیاط فراوانی در راکتور توکامک صورت پذیرد، زیرا حدود یک میلیون مکان برای وقوع نشتی در محفظه آن وجود دارد. به عنوان مثال، در سال ۲۰۰۸ میلادی دستگاه عظیم برخورد دهنده بزرگ هادرونی (LHD) در ژنو دستخوش نشتی در سیستم هلیوم مایع گردید که باعث تاخیر در شروع به کار این ماشین برای بیشتر از یک سال شد.

نتیجه گیری :

برای طراحی های پوشش بارور در توکامک (راکتور گداخت) می توان ۳ نوع پوشش بارور متصور شد. پوشش بارور سرامیکی خنک شونده با هلیوم (HCCB) از ماده جامد باتکثیرکننده برلیوم و لیتیم به عنوان زاینده تریتم در دسته های مجزا استفاده می کند. در این نوع پوشش بارور، بین ورقه ها، کانالهای خنک کننده تعبیه شده که هلیوم تحت فشار ۸۰ اتمسفر به داخل آنها پمپ می شود. دمای هلیوم می تواند تا ۵۰۰ درجه سانتیگراد رسیده و دمای ماده زاینده تا ۹۰۰ درجه سانتیگراد باشد. نوع دیگر پوشش بارور، پوشش باروری است که در آن از آلیاژ مذاب سرب - لیتیم (۰/۱۷ - ۶ غنی شده تا ۰/۹۰) خنک شونده توسط هلیوم (HCLL) استفاده می شود. این آلیاژ در دمای ۲۳۴C که پایین تر از دمای اجزای سازنده آن است، ذوب می شود. این پوشش بارور از دمای ۴۰۰C تا دمای ۶۶۰C توسط نوترون ها گرم می شود. آخرین نوع پوشش بارور، پوشش بارور سرب - لیتیم با خنک شوندگی دوگانه (DCLL) است که از هر دو خنک کننده هلیوم و pb-Li بهره میگیرد. در این طراحی از آنجا که pb-Li به شکل مایع است، قادر خواهد بود که به مبدل گرمای خود فرستاده شده و مانند خنک کننده خودش عمل کند. در این نوع پوشش، هلیوم برای خنک کردن جداگانه دیواره اولیه به کار برده می شود. در نهایت پوشش های بارور یک راکتور کامل باید علاوه بر نیازمندیهای خنک کننده و زایش تریتم، نیاز های بسیاری را برآورده کنند. ماده پوشش بارور باید به گونه ای باشد که بتواند در طول حیات راکتور به دفعات تعویض شود. پوشش های بارور به دلیل اینکه در داخل محفظه خلا قرار می گیرند باید فاقد هرگونه نشتی باشند.

سپاسگزاری :

از اساتید بزرگوار، سرکار خانم دکتر یاسمن نصیرزاده، آقای دکتر حسن حسن آبادی و آقای دکتر علیرضا توسلی که همیشه مشوق این حقیر هستند، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

منابع

۱. Giancarli, 2004, The PPCS In-vessel Component Concepts (International School on Fusion Reactor Technology, Erice, Italy).
۲. N.B. Morley, M. Abdou, 2005 in Fusion Power Associaes Annual Meeting, Washington, DC, Oct
۳. J. Takeuchi et al, 2008, Fusion Eng. Des. 83, 1082
۴. S. Smolentsev, et al, 2008, Fusion Eng. Des. 83, 771
۵. D. Ward (UKAEA, Culham, UK), 2004, Impact of Physics on Power Plant Design and Economics (International School on Fusion Reactor Technology, Erice, Italy)
۶. M. Abdou, 2009, Challenges and development Pathways for fusion nuclear science and technology. Seminar, Seoul National University
۷. G. Janschitz, 2008, The development of commercial fusion energy in the EU. Seminar, University of California, Los Angeles